

Załączniki do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 lipca 1957 r. (poz. 404).

Załącznik nr 1.

WYKAZ WSKAŹNIKÓW ROCZNYCH PLANÓW USTALANYCH DLA PRZEDSIĘBIORSTW BUDOWNICTWA TERENOWEGO PRZEZ JEDNOSTKI NADRZĘDNE.

1. Plan wartościowy
2. Planowany zysk (strata)
3. Roczna wpłata do budżetu lub dotacja budżetowa

Wskaźniki 2 i 3 otrzymują wszystkie przedsiębiorstwa.

Do wskaźnika 1:

Ponadto przedsiębiorstwa otrzymują następujące limity:

przedsiębiorstwa budowlano-montażowe:

wartość produkcji podstawowej w siłach własnych,

przedsiębiorstwa produkcji pomocniczej:

wartość produkcji towarowej w cenach zbytu (ewentualnie wskaźnik produkcji czystej), w tym wartość produkcji przeznaczonej na rynek,

- a) fundusz płac ogółem (względny),
- b) normatyw środków obrotowych ogółem,
- c) roczny limit inwestycyjny, z wyodrębnieniem limitu robót budowlano-montażowych, oraz wysokość dotacji budżetowej i kwotę przydzielonych środków z amortyzacji scentralizowanej,
- d) roczny limit na kapitalne remonty.

Załącznik nr 2.

WYKAZ WSKAŹNIKÓW ROCZNYCH PLANÓW USTALANYCH DLA PRZEDSIĘBIORSTW PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH PRZEZ JEDNOSTKI NADRZĘDNE

1. Plan asortymentów objętych narodowym planem gospodarczym oraz planowanych terenowo szczególnie ważnych dla potrzeb województwa. 2. Plan wartości produkcji. 3. Roczna wpłata do budżetu lub dotacja.	4. Limit funduszu płac. 5. Normatyw środków obrotowych. 6. Limit inwestycyjny. 7. Limit kapitalnych remontów.

405

INSTRUKCJA Nr 185 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 lipca 1957 r.

w sprawie organizacji, zakresu działania oraz trybu funkcjonowania komisji do walki ze spekulacją i nadużyciami.

Na podstawie § 1 ust. 6 i 8 uchwały nr 186 Rady Ministrów z dnia 23 maja 1957 r. o komisjach do walki ze spekulacją i nadużyciami (Monitor Polski Nr 45, poz. 279) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Komisja do walki ze spekulacją i nadużyciami w handlu oraz przy świadczeniu usług, zwana w dalszym ciągu „komisją”, działa przy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, pod jego bezpośrednim nadzorem.

2. Nadzór zwierzchni nad działalnością komisji sprawuje prezydium wojewódzkiej (lub równorzędnej) rady narodowej.

§ 2. Do zakresu działania komisji należy:

— kontrola sprzedaży towarów, specjalnie zaś kontrola sprzedaży posiadanych zapasów towarowych, pobie-

ranych cen, sposobu przechowywania i jakości towarów oraz rzetelności miar i wag;

— wykrywanie przestępstw spekulacyjnych oraz nadużyć w handlu i przy świadczeniu usług, przede wszystkim przez ujawnienie nielegalnych handlarzy, ich agentów i innych spekulantów;

— kontrola przestrzegania w zakładach handlowych i przemysłu gastronomicznego oraz w innych punktach sprzedaży przepisów o obrocie towarowym;

a w szczególności kontrola:

- 1) czy nie są sprzedawane i wykupywane towary w celu dalszej ich odsprzedaży z zyskiem oraz czy na targach, jarmarkach i innych miejscach przeznaczonych do sprzedaży nie sprzedaje się z zyskiem towarów zakupionych w handlu detalicznym;

- 2) czy nie zachodzą przypadki nielegalnego skupu żywności albo nielegalnego handlu mięsem lub zbożem;
- 3) czy towary przeznaczone na sprzedaż nie są ukrywane przed nabywcami i czy nie odmawia się ich sprzedaży;
- 4) czy nie żąda się lub nie pobiera za towary cen wyższych od obowiązujących;
- 5) czy przy sprzedaży towarów nie oszukuje się na ilości, wadze, mierze, gatunku i czy nie zachodzą przypadki posługiwania się przy sprzedaży nierzetelną miarą lub wagą;
- 6) czy posiadane i sprzedawane towary nie mają widocznych cech zepsucia lub uszkodzenia;
- 7) czy przechowywanie i sprzedaż towarów odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 8) czy placówki handlu są należycie i terminowo zaopatrzone w towary pierwszej potrzeby;
- 9) czy towary sprzedawane w placówkach handlowych posiadają oznaczenie ceny, jakości i pochodzenia tych towarów;
- 10) czy na towar znajdujący się w sklepie jest odpowiedni dokument dostawy i czy pracownicy sklepu nie sprzedają towarów nie będących własnością sklepu;
- 11) czy nie pobiera się za zawodowe świadczenia usług opłat wyższych od obowiązujących lub czy nie zachodzą przypadki nieuzasadnionej odmowy świadczeń usług;
- 12) czy plany i rozdzielniki towarowe na sklepy, szczególnie towarów atrakcyjnych i pierwszej potrzeby, są prawidłowo sporządzone, a dostawy towarowe nie stoją w rażącej dysproporcji z planami i rozdzielnikami;
- 13) czy ilość zakupionego towaru, szczególnie od dostawców prywatnych, odpowiada rzeczywistym potrzebom kontrolowanej społeczności placówki handlowej.

§ 3. 1. Członków komisji powołuje prezydium właściwej rady narodowej:

- a) przewodniczącego — ze swego grona;
- b) sekretarza i członków komisji — spośród pracowników prezydium;
- c) członków nie będących pracownikami prezydium:
 - przedstawiciela Milicji Obywatelskiej na wniosek właściwej komendy Milicji Obywatelskiej,
 - przedstawiciela związków zawodowych na wniosek wojewódzkiej komisji porozumiewawczej związków zawodowych,
 - przedstawicieli organizacji społecznych, na wniosek właściwych organizacji społecznych działających na danym terenie (np. Związek Młodzieży Socjalistycznej, Związek Młodzieży Wiejskiej, Liga Kobiet).

2. Liczbę członków komisji ustala w zależności od potrzeb prezydium właściwej rady narodowej z zastrzeżeniem przewidzianym w § 1 ust. 3 uchwały wymienionej na wstępie instrukcji.

§ 4. 1. Komisja działa bądź bezpośrednio przez swych członków, bądź za pośrednictwem działających z upoważnienia i pod nadzorem komisji kontrolerów społecznych delegowanych przez zakłady pracy i organizacje społeczne.

2. Zasady wysuwania kandydatów na kontrolerów społecznych w zakładach pracy ustala instrukcja Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 5. 1. Komisja przeprowadza kontrole planowe i poza-planowe (doraźne). Prezydium właściwych rad narodowych udziela wytycznych do planów kontroli.

2. Członków komisji i kontrolerów społecznych wyznacza oraz deleguje do wykonywania czynności kontrolnych w grupach liczących co najmniej dwie osoby — przewodniczący lub sekretarz komisji wydając im w tym celu pisemne upoważnienie ze wskazaniem przedmiotu kontroli oraz okresu ważności.

3. Przewodniczący lub sekretarz komisji instruuje członków komisji i kontrolerów społecznych w zakresie ich zadań oraz wykonywania czynności kontrolnych.

4. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który powinien być złożony komisji najpóźniej następnego dnia po zakończeniu kontroli. W zakładach posiadających „książki protokołów” protokół sporządza się w tych książkach (zabierając jeden egzemplarz). W zakładach nie posiadających „książek protokołów” sporządza się protokół na drukach posiadanych przez komisję w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden egzemplarz pozostaje w zakładzie kontrolowanym, jeden egzemplarz komisja przesyła jednostce nadrzędnej nad zakładem kontrolowanym i jeden pozostaje w aktach komisji.

5. Po sprawdzeniu protokołu i innych dowodów zebranych w toku kontroli sekretarz komisji w razie potrzeby przeprowadza postępowanie wyjaśniające. Na podstawie zebranych materiałów komisja w składzie trzech członków wyznaczonych przez przewodniczącego, w tej liczbie sekretarza komisji, postanawia najpóźniej w ciągu 14 dni o nadaniu sprawie dalszego biegu i przekazuje akta sprawy wraz z wnioskiem właściwym władzom. Komisja może występować do jednostki nadrzędnej nad jednostką kontrolowaną z wnioskami o usunięcie stwierdzonych niewłaściwości lub przyczyn ich zaistnienia oraz sprawdzać sposób załatwiania tych wniosków.

§ 6. 1. Przy dokonywaniu kontroli członkowie komisji i kontrolerzy społeczni mają prawo przeglądania dokumentów, dokonywania oględzin pomieszczeń i przedmiotów oraz żądania składania ustnych wyjaśnień. Członkowie komisji mają nadto prawo żądania wyjaśnień pisemnych.

2. W razie stwierdzenia w toku kontroli sprzedawania towarów o wyraźnych cechach zepsucia przewodniczący lub sekretarz komisji mają prawo dokonać zabezpieczenia tych towarów powiadamiając jednocześnie o tym jednostkę nadrzędną nad kontrolowaną oraz prezydium właściwej rady narodowej.

3. Jeżeli w czasie przeprowadzania kontroli zachodzi podejrzenie, że popełnione zostało przestępstwo, komisja zawiadamia o tym niezwłocznie władze właściwe do ścigania danego przestępstwa. W razie gdy organy tych władz nie są na miejscu obecne, a zachodzi nieodzowna potrzeba zabezpieczenia towarów i innych przedmiotów stanowiących dowód lub przedmiot przestępstwa, przewodniczący lub sekretarz komisji uprawnieni są do dokonywania tych czynności.

§ 7. Komisja przeprowadza także kontrolę sklepów i zakładów wojskowych przedsiębiorstw handlowych podległych Centralnemu Zarządowi „Wojskowa Centrala Handlowa” i przedsiębiorstw pn. „Konsumy” podległych Centralnemu Zarządowi Konsumów, z wyjątkiem tych placówek, które znajdują się na terenach zamkniętych.

§ 8. 1. Prezydium wojewódzkiej (lub równorzędnej) rady narodowej w porozumieniu z wojewódzkim zespołem do

spraw walki ze spekulacją i nadużyciami w handlu ustala okresowe wytyczne do pracy komisji.

2. Prezydium właściwej rady narodowej przyjmuje sprawozdania z działalności komisji i określa terminy ich składania.

3. Komisja w zakresie wykonywanych czynności współdziała z zainteresowanymi komisjami rad narodowych, radami nadzorczymi organizacji spółdzielczych, z organami Prokuratury, Milicji Obywatelskiej, Państwowej Inspekcji Handlowej oraz innymi zainteresowanymi organami.

§ 9. W przypadku pracy w godzinach nadliczbowych członkowie komisji nie będący pracownikami prezydium

oraz kontrolerzy społeczni otrzymują wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 10 zł za każdą godzinę pracy nadliczbowej od godziny 6 do godziny 22 i 20 zł za każdą godzinę pracy nadliczbowej od godziny 22 do godziny 6.

§ 10. Traci moc obowiązującą instrukcja Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1951 r. w sprawie organizacji, zakresu działania oraz trybu funkcjonowania komisji do walki ze spekulacją i nadużyciami w handlu, zmieniona instrukcją nr 91 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

406

INSTRUKCJA MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 12 lipca 1957 r.

w sprawie tymczasowego ramowego zakresu działania i organizacji wewnętrznej wydziałów kultury, oddziałów kultury i stanowisk pracy do spraw kultury prezydiów rad narodowych.

Na podstawie § 2 ust. 2 uchwały nr 435 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie usprawnienia prac w zakresie organizacji i etatów w aparacie administracji państwowej i gospodarczej oraz uproszczenia trybu ich załatwiania i § 7 ust. 2 lit. b) uchwały nr 440 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1956 r. w sprawie przekazania zadań i likwidacji Państwowej Komisji Etatów ustala się, co następuje:

Rozdział I.

Zakres działania i organizacja wewnętrzna wydziału kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

Dział 1.

§ 1. Do zakresu działania wydziału kultury należy:

- 1) opracowywanie planu rozwoju życia kulturalnego na terenie województwa (miasta) w porozumieniu ze związkami twórców, organizacjami społecznymi i instytucjami gospodarczymi;
- 2) ustalanie podstawowych rocznych wskaźników do planów usługowych i finansowych jednostek bezpośrednio podległych, z tym że dla szkolnictwa artystycznego — na podstawie wytycznych Ministerstwa Kultury i Sztuki;
- 3) nadzorowanie działalności jednostek podległych;
- 4) udzielanie wytycznych i instruktażu organom kultury prezydiów rad narodowych niższego stopnia;
- 5) koordynowanie działalności kulturalno-oświatowej i rozrywkowej;
- 6) popieranie rozwoju twórczości artystycznej w dziedzinie literatury, teatru, muzyki, plastyki i sztuki ludowej;
- 7) popieranie rozwoju i działalności stowarzyszeń społeczno-kulturalnych.

Sprawy ogólnorganizacyjne i pracownicze.

§ 2. 1. Grupa spraw ogólnorganizacyjnych obejmuje:

- 1) opracowywanie i opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących organizacji wydziału kultury i jednostek podległych;
- 2) opracowywanie projektów uchwał rady narodowej i jej prezydium w sprawach kultury i kontrolę ich wykonania;
- 3) prowadzenie spraw przed sądami i komisjami arbitrażowymi i udzielanie porad prawnych;
- 4) obsługę komisji kultury rady narodowej;
- 5) załatwianie wniosków komisji kultury skierowanych do wydziału przez prezydium rady narodowej;
- 6) załatwianie interpelacji radnych;
- 7) załatwianie spraw związanych z wydawaniem zezwoleń na przedsięwzięcia rozrywkowe;
- 8) załatwianie skarg i zażaleń oraz krytyki i interwencji prasowych, dotyczących działalności wydziału kultury i jednostek podległych;
- 9) załatwianie spraw dotyczących muzeów, teatrów, instytucji muzycznych, kin i innych instytucji widowiskowych (w odniesieniu do teatrów, instytucji muzycznych i innych przedsiębiorstw i placówek widowiskowych mają zastosowanie przepisy § 3 zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki nr 228 z dnia 29 grudnia 1955 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień rad narodowych w zakresie nadzoru nad instytucjami teatralnymi i muzycznymi, dotowanymi i państwowymi);
- 10) załatwianie spraw bytowych i mieszkaniowych twórców i działaczy kulturalnych oraz spraw lokalowych instytucji kulturalnych;
- 11) załatwianie spraw związanych z wymianą kulturalną z zagranicą;
- 12) opracowywanie zbiorczych planów pracy wydziału kultury i sprawozdań z ich wykonania;